

U příležitosti českého vydání Rozmetání systému autor svolil stručně zodpovědět několik otázek Délského potápěče:

Sledujete ještě současné politické dění ve světě? A pokud ano, máte co říct k situaci na Ukrajině, v Sýrii, k Islámskému státu?

Můj dojem je, že jediný slušný evropský politik je Putin. Všechno, co je projekcí ‚politiky‘ USA není moje gusto.

Existují ještě v Itálii, nebo vůbec v Evropě organizace či iniciativy, které stojí za pozornost? Jaký je třeba váš názor na Casa Pound nebo Les Identitaires? Vidíte v nich nějakou naději?

Použil jste neblahé slovo: naděje (ta zanechaná v Pandořině skříňce?). Já znám slovo vůle, ne slovo naděje. Vůle má různé gradace a tím lidi ohýbá a spojuje se s nimi. Pokud v lidech je, výsledky se dostaví.

Už koncem 80. let jste varoval před nebezpečím alogenní imigrace. Dnes je situace horší. Věříte, že se něco změní? Jsou Italové stále „vlažní a neteční“ (viz *Monology*, str. 29) anebo se už zlobí? (Žijete na jihu Itálie: jsou v kraji, kde bydlíte problémy s imigrací?)

Ale já žiju Nikde [a Nusquam] a tam alogenní nejsou... Nemohli by vystoupat až k Nikde ani se vyšplhat na osu světa [axis mundi].

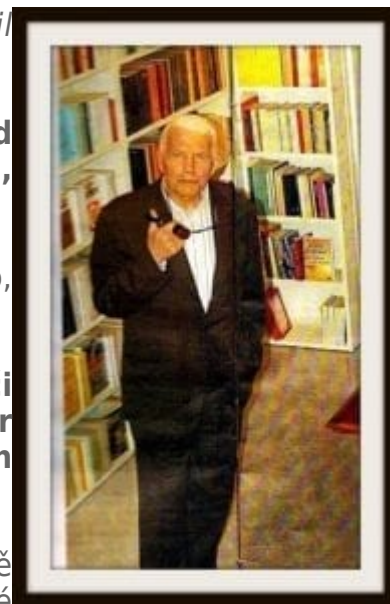
Dejme tomu, že se některé národní státy (Francie, Švédsko) v záplavě alogenních migrantů rozpustí. Myslíte, že to může umožnit vznik jiných, nových států, včetně třeba „pravého Státu“, který načrtáváte v *Rozmetání*?

Moje individuální myšlení není vůbec důležité. Přejme si rozložení národních států: už to by byla velká věc. Pak uvidíme.

Nakladatelství ar dnes patrně funguje jako *republique des lettres*. Skupina ar měla ale znaky „organické komunity“, nebo ne?

O Skupině ar řeknu pouze, že ano, měla ‚znaky‘. Jaké to byly, je záležitost týkající se jen jejích členů...*

Setkal jste se osobně s Evolou? Jaký jste měl dojem? Co jste si o něm myslel?



*Být „poslední“
znamená také být
věrný, reprezentovat
ideu, jít proti času.*

Složil jsem mu poklonu. Možná ne na úrovni, jakou si Mistr zasloužil.

Texty Nakladatelství ar porůznu odkazují na spartánský způsob života. Jak byste ho vymezil, když žijeme v konzumní společnosti?

Právě pokračováním vymezování ‚lakonického‘ pojmu: spartánský.

Známe vaše hodnocení Číny rudých gard, Chomejního Íránu nebo Kaddáfího Libye. Hodnotil jste někdy i Pol Potovu Kambodžu nebo Severní Koreu?

Ano, ano. Pol Pot, velký třídič. Ačkoli někdy trochu excesivní.

Vzkážete něco svým čtenářům v České republice? Bylo by nám velkou ctí...

Jsem polichocen, že mám čtenáře a čtenářky v České republice. Opravdu. Jejich laskavou četbu opětuji laskavými myšlenkami a svým pozdravem bych rád připomněl, že jakožto autor nemám subjektivní zásluhy a že oni, čeští čtenáři, v podstatě pokračují ve čtení, jak tvrdil veliký Nietzsche, „knih, které už četli“.

* *Jak nás upozornila redakce Edizioni di Ar, „mít znaky“ (avere gli attributi) může v italštině rovněž znamenat „mít koule“ (avere le palle) čili „mít kuráž“ (avere coraggio), přičemž i slovo „členů“ (membri) je pak v této souvislosti dvojsmyslné a může znamenat mužské pohlavní orgány – jako symbol síly. K předchozí odpovědi: některé skrze Ar „pozdvížené duše“ působí dnes v separatistické Benátské Lize (Liga Veneta), součásti Ligy Severu (Lega Nord).*

** *Narážka na Nietzscheho tvrzení z Ecce Homo o předrozumění: „Koneckonců, nikdo nemůže z věcí, včetně knih, získat více, než již ví. K čemu nemáme přístup z prožitku, pro to nemáme uši.“ Viz „Proč píšu tak dobré knihy 1“. Srv. také s varováním Mistra Eckharta, jimž Alfred Rosenberg předeslal Der Mythos des 20. Jahrhunderts: „Tato řeč je vyslovena pouze pro ty, kteří ji již považují za součást svého života anebo ji alespoň již vlastní coby vášnivou touhu svého srdce.“*